SAINT NICHOLAS ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

BISERICA ORTODOXA ROMANA SFANTUL NICOLAE

1 Noiembrie 2026 | Duminica a 22-a dupa Rusalii | Ap. Galateni 6, 11-18; Ev. Luca 16, 19-31; Glas 5, Voscr. 11

Rev. Fr. Radu V. Ciui-Parish Priest | Cell: 248-659-2910| Email: fr.raduciui@gmail.com | 5353 Livernois Rd, Troy, MI 48098
Gabriel Pencu - Parish Council President | Magdalena Pampu-Ladies Auxiliary President | saint.nicholas.troy@gmail.com

Astăzi, 1 Noiembrie

Sf. doctori fara de arginti Cosma si Damian, cei din Asia

PROGRAMUL SLUJBELOR

Sâmbăta şi în seara dinaintea sărbătorilor din timpul saptamanii:

3:00pm - Spovedanii
5:00pm - Vecernia

DUMINICA / SARBATORI

9:00am - Utrenia
10:00am - Sfanta Liturghie

Detroit, Michigan 1955

Duminica a 22-a după Rusalii

Bogatul nemilostiv si saracul Lazar - Ev. Luca 16, 19-31

Pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr ne învață că adevărata bogăție a omului nu stă în bunurile materiale, ci în iubirea și miloaproapele. Bogatul nu este osândit pentru averea sa, ci pentru nepăsarea față de suferința lui Lazăr, pe care îl vedea zilnic la poarta casei sale.

Mântuitorul ne arată că viața pământească este timpul în care ne pregătim pentru veșnicie, iar după moarte fiecare va culege roadele faptelor sale.

Prin această pildă, Hristos ne cheamă să nu trecem nepăsători pe lângă suferința celorlalți, ci să ne deschidem inimile spre iubire, milostenie și pocăință.

Nu ceea ce adunăm pentru noi ne îmbogățește înaintea lui Dumnezeu, ci ceea ce dăruim cu dragoste celor aflați în nevoie.

22nd Sunday after Pentecost

Rich man and Lazarus - Gos. Luke 16, 19-31

The parable of the Rich Man and Poor Lazarus teaches us that true wealth is not found in material possessions, but in love and compassion for our neighbor. The rich man is not condemned because of his wealth, but because of his indifference toward the suffering of Lazarus, whom he saw every day at the gate of his home.

Our Savior reminds us that our earthly life is the time given to us to prepare for eternity, and that after death, each person will reap the fruits of their deeds.

Through this parable, Christ calls us not to turn away from the suffering of others, but to open our hearts to love, mercy, and repentance.

It is not what we accumulate for ourselves that makes us rich before God, but what we generously share with those in need.

Hristos în mijlocul nostru! Este şi va fi!

DONAȚII ȘI SPRIJIN PAROHIAL

Dumnezeu să vă răsplătească dragostea și dărnicia!

Duminica, 25 - Marti, 27 Octombrie

Kristina	**Hampu**	**$ 30.00**
Georgeta	**Manitiu**	**$ 25.00**
Stela si Gheorghe	**Munteanu**	**$ 50.00**
Amanda si Chris	**Popescu**	**$ 25.00**
Ileana si Mihai	**Stanescu**	**$ 120.00**
Cristina si Dr. Rica	**Stamatin**	**$ 50.00**
Lumanari		**$ 389.00**
Disc		**$ 201.00**

2026 Membership

Simona	**Feier**	**$ 125.00**
Georgeta	**Manitiu**	**$ 125.00**

Dragi credincioși, membri și prieteni ai Parohiei Sfântul Nicolae,

Biserica noastră este mai mult decât un loc de rugăciune. Este casa noastră duhovnicească, locul în care ne întâlnim cu Dumnezeu și unii cu alții, unde ne botezăm copiii, ne binecuvântăm familiile, împărtășim bucuriile și găsim mângâiere în momentele grele ale vieții.

De-a lungul anilor, parohia noastră a crescut și a dăinuit prin credința, dragostea și generozitatea celor care au considerat această biserică parte din familia lor.

Dorim să adresăm un sincer și călduros MULȚUMESC tuturor celor care au fost și sunt membri ai parohiei noastre! Prin contribuțiile, timpul, rugăciunile și implicarea dumneavoastră, ați ajutat la păstrarea credinței ortodoxe, a tradițiilor românești și a unei comunități unite în jurul Bisericii.

Cu această ocazie, dorim să le reamintim cu dragoste celor care au fost membri în anii trecuți și celor care doresc să își continue apartenența la comunitatea noastră că membria anuală este de $125.00.

Totodată, îi invităm cu bucurie și pe cei care nu au fost până acum membri, dar care iubesc această biserică și doresc să contribuie la viața și viitorul ei, să devină parte activă a familiei noastre parohiale.

De ce este importantă membria? Pentru că fiecare contribuție, oricât de modestă ar părea, ajută la întreținerea bisericii, acoperirea cheltuielilor curente, susținerea activităților religioase, educative și comunitare, precum și la păstrarea acestui sfânt lăcaș pentru copiii și nepoții noștri.

Membria nu este doar o contribuție financiară, ci și un semn de apartenență, responsabilitate și dragoste față de comunitatea în care ne trăim credința.

Desigur, participarea la viața liturgică a Bisericii și dragostea lui Dumnezeu nu sunt condiționate de plata unei contribuții. Ușile bisericii noastre rămân deschise tuturor, iar fiecare este binevenit, indiferent de posibilitățile sale materiale.

Ne dorim ca fiecare familie să simtă că această biserică este și casa ei, iar împreună să continuăm frumoasa moștenire de credință lăsată de înaintașii noștri.

Vă încurajăm cu dragoste să vă reînnoiți membria sau să deveniți membri ai parohiei noastre, prin contribuția anuală de $125.00.

Vă mulțumim din inimă pentru tot ceea ce faceți, pentru generozitatea și pentru dragostea pe care o arătați Bisericii noastre! Să nu uităm că o biserică se zidește din cărămizi, dar o parohie vie se clădește din credința, iubirea și dăruirea oamenilor.

Cu recunoștință și dragoste în Hristos,

Gabriel Pencu - Presedintele Consiliului Parohial

DE LA PARINTELE RADU

Un gând duhovnicesc pentru suflet și viața de zi cu zi

Bogăția inimii și sărăcia sufletului

„Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta.” (Luca 16, 25)

Pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr ne pune înainte una dintre cele mai profunde învățături ale Mântuitorului despre rostul vieții, iubirea aproapelui și pregătirea sufletului pentru veșnicie.

Bogatul din Evanghelie avea tot ceea ce lumea consideră necesar pentru fericire: avere, îmbrăcăminte scumpă, mese îmbelșugate și o viață lipsită de griji. Și totuși, în mijlocul acestei abundențe, sufletul său era sărac. La poarta casei sale zăcea Lazăr, un om bolnav și flămând, care nu cerea bogății, ci doar câteva firimituri și puțină milă. Bogatul îl vedea, dar nu-l privea cu dragoste; îi cunoștea prezența, dar nu-i simțea suferința.

Păcatul bogatului nu a fost bogăția, ci nepăsarea. Nu averea l-a despărțit de Dumnezeu, ci lipsa iubirii față de cel aflat în nevoie. El nu a înțeles că bunurile primite în această viață sunt daruri ale lui Dumnezeu, încredințate omului pentru a face bine și a aduce bucurie și altora.

Această pildă ne descoperă și o mare taină:moartea nu este sfârșitul existenței noastre, ci trecerea către veșnicie. Dincolo de mormânt, bogățiile și onorurile pământești își pierd valoarea, iar ceea ce rămâne sunt credința, iubirea și faptele milosteniei. Prăpastia care îi desparte pe cei doi după moarte ne amintește cât de importante sunt alegerile pe care le facem în timpul vieții.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață, prin tâlcuirile sale, că bogăția devine binecuvântare atunci când este împărțită cu cei lipsiți, iar milostenia este una dintre cele mai frumoase expresii ale iubirii creștine.

Dar Lazăr nu se află numai la porțile caselor bogate. El poate fi aproapele nostru singur, bătrânul uitat, bolnavul care așteaptă o vizită, copilul care are nevoie de sprijin sau omul întristat care tânjește după un cuvânt de mângâiere. De multe ori, Dumnezeu ne oferă ocazia de a face bine prin lucruri simple, care însă au o mare valoare înaintea Lui.

Să nu așteptăm ziua de mâine pentru a face binele pe care îl putem săvârși astăzi. Fiecare zi este un dar și o nouă posibilitate de a ne îmbogăți sufletul prin iubire, rugăciune și milostenie.

La sfârșitul vieții, nu ceea ce am strâns pentru noi va avea valoare veșnică, ci iubirea cu care am trăit și binele pe care l-am făcut în numele lui Hristos.

Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dăruiască nu doar ochi care văd suferința, ci și inimi care o simt și mâini care se grăbesc să ajute. Căci adevărata bogăție a creștinului este iubirea, iar comoara sa cea mai de preț este Hristos. Amin.

Sfinții Doctori fără de Arginți Cosma și Damian din Asia - 1 Noiembrie

Sfinții Cosma și Damian, cunoscuți în Biserica Ortodoxă drept Doctorii fără de Arginți, au trăit în Asia Mică, fiind frați după trup și mari binefăcători ai celor bolnavi și suferinzi.

Crescuți într-o familie creștină, au primit o educație aleasă de la mama lor, Sfânta Teodota, care le-a sădit în suflete dragostea față de Dumnezeu și milostenia față de aproapele. Învățând meșteșugul medicinei, cei doi frați și-au închinat întreaga viață vindecării bolnavilor, îngrijind deopotrivă oameni săraci și bogați, fără a cere vreodată vreo plată.

Pentru această dăruire au primit numele de „Doctori fără de Arginți”, deoarece urmau porunca Mântuitorului: „În dar ați luat, în dar să dați” (Matei 10, 8).

Prin credința lor puternică și prin harul lui Dumnezeu, Sfinții Cosma și Damian săvârșeau vindecări minunate, alinând nu doar suferințele trupului, ci și durerile sufletești. Potrivit tradiției bisericești, ei îngrijeau cu aceeași dragoste și animalele bolnave, văzând în întreaga creație lucrarea lui Dumnezeu.

O întâmplare cunoscută din viața lor amintește că Sfântul Damian a primit trei ouă de la o femeie vindecată, pe nume Paladia, nu ca plată, ci după ce aceasta l-a rugat în numele Sfintei Treimi să le primească. Sfântul Cosma, dorind să păstreze cu strictețe făgăduința de a nu primi răsplată, s-a întristat, însă Dumnezeu a descoperit că gestul fratelui său nu fusese făcut din iubire de arginți.

Sfinții Cosma și Damian au trecut la Domnul în pace, iar Biserica îi cinstește ca mari făcători de minuni și ocrotitori ai celor bolnavi, ai medicilor și ai tuturor celor care îngrijesc cu dragoste pe cei aflați în suferință.

Viața lor ne învață că adevărata vindecare izvorăște din iubirea lui Dumnezeu, iar milostenia făcută fără a aștepta răsplată este una dintre cele mai frumoase mărturisiri ale credinței creștine.

„Sfinților Doctori fără de Arginți Cosma și Damian, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!”

Familia creștină – o mică biserică în care se învață iubirea

„Iar peste toate acestea, îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii.” (Coloseni 3, 14)

Într-o lume în care timpul pare tot mai scurt, grijile tot mai multe, iar oamenii tot mai ocupați, familia rămâne unul dintre cele mai prețioase daruri pe care Dumnezeu le-a oferit omului. Dar o familie creștină nu se construiește numai prin locuirea sub același acoperiș, ci prin iubire, răbdare, iertare și rugăciune.

Biserica Ortodoxă numește familia „biserica de acasă”, pentru că aici copilul învață primele rugăciuni, aici părinții își poartă unul altuia poverile, iar fiecare membru al familiei este chemat să crească în dragostea lui Hristos.

Sfântul Cuvios Porfirie Kavsokalivitul îi îndemna pe soți să se sprijine reciproc, să nu exercite presiuni unul asupra celuilalt și să nu uite niciodată rugăciunea. Această învățătură ne amintește că iubirea adevărată nu înseamnă să-l schimbăm pe celălalt după dorința noastră, ci să-l ajutăm să crească duhovnicește, cu blândețe și înțelegere.

De multe ori, cele mai mari încercări ale familiei nu vin din afară, ci din lucrurile mărunte ale fiecărei zile: un cuvânt spus la mânie, lipsa răbdării, neatenția față de celălalt sau uitarea de a spune un simplu „mulțumesc” ori „iartă-mă”. O familie binecuvântată nu este aceea în care nu există niciodată neînțelegeri, ci aceea în care oamenii învață să se ierte și să se întoarcă mereu unii către alții cu dragoste.

Rugăciunea are un rol deosebit în viața familiei. Câteva minute petrecute împreună înaintea icoanei, o rugăciune rostită înainte de masă, binecuvântarea copiilor sau participarea împreună la Sfânta Liturghie pot aduce în casă o pace pe care bunurile materiale nu o pot oferi.

Copiii învață credința nu doar din ceea ce le spun părinții, ci mai ales din ceea ce văd la ei. Când văd iertare, vor învăța să ierte. Când văd milostenie, vor învăța să dăruiască. Iar când își văd părinții rugându-se, vor înțelege că Dumnezeu este o prezență vie în familia lor. Să nu uităm că sfințenia nu începe numai în biserică, ci și acasă, prin gesturile simple ale iubirii: un cuvânt bun, o îmbrățișare, o masă împărțită împreună, o rugăciune pentru cel bolnav sau o mână întinsă celui aflat în nevoie.

Să facem din casele noastre locuri în care Hristos este primit cu bucurie, iar dragostea nu rămâne doar un cuvânt frumos, ci devine o faptă de fiecare zi. Pentru că acolo unde există rugăciune, iertare și iubire sinceră, Dumnezeu este prezent, iar casa devine un colț de Împărăție cerească.

Doamne, binecuvântează familiile noastre, dăruiește-ne răbdare în încercări, înțelepciune în cuvinte și dragoste în toate faptele noastre! - Sfântul Cuvios Porfirie Kavsokalivitul, Fapte minunate și învățături

Sărbătorim Halloween? Între credință, tradiție și bucuria nevinovată a copilăriei

În fiecare an, la sfârșitul lunii octombrie, cartierele americane se umplu de culoare, de dovleci luminați, de decorațiuni și, mai ales, de copii costumați, care pornesc cu bucurie, alături de părinți și prieteni, să adune dulciuri. Vedem prințese, cavaleri, supereroi, personaje din povești și copii care, pentru câteva ore, intră în lumea minunată a imaginației.

Pentru cei mici, Halloween este adesea una dintre cele mai așteptate seri ale toamnei. Nu pentru că ar cunoaște sau ar împărtăși semnificațiile istorice ale acestei zile, ci pentru că se bucură de costume, de dulciuri, de întâlnirea cu prietenii și, mai ales, de timpul petrecut împreună.

Și totuși, pentru noi, creștinii ortodocși, apare o întrebare firească: Este potrivit să sărbătorim Halloween? Cum putem împăca bucuria copiilor cu valorile și învățătura credinței noastre?

Răspunsul cere nu doar cunoașterea tradiției creștine, ci și înțelepciune, echilibru și discernământ duhovnicesc.

Ce reprezintă Halloween și cum îl privește Biserica Ortodoxă?

Halloween are o istorie complexă, în care se întâlnesc tradiții populare europene, obiceiuri precreștine și influențe ale calendarului creștin occidental. Denumirea provine din expresia engleză All Hallows' Eve, adică ajunul sărbătorii Tuturor Sfinților, celebrată în tradiția creștină apuseană la 1 noiembrie. De-a lungul timpului, aceste tradiții s-au transformat, iar în societatea americană contemporană Halloween a devenit, pentru foarte multe familii, mai ales un eveniment cultural și recreativ.

Biserica Ortodoxă nu recunoaște Halloween ca sărbătoare liturgică și nu încurajează practicile care promovează magia, spiritismul, invocarea morților, ocultismul sau glorificarea răului. Credința noastră este întemeiată pe Hristos, Care ne spune:„Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” (Ioan 8, 12). Creștinul este chemat să trăiască în această lumină, să iubească binele și să se ferească de tot ceea ce îl poate îndepărta de Dumnezeu.

Dar aici trebuie să facem o distincție importantă: nu toate activitățile asociate astăzi cu Halloween au aceeași semnificație și nu toate persoanele care participă la ele urmăresc același lucru. Bucuria copiilor nu trebuie confundată cu practicile oculte. Să ne imaginăm o fetiță de șase ani care își îmbracă rochița de prințesă, își pune o coroniță și așteaptă nerăbdătoare să iasă împreună cu părinții și prietenele sale. Sau un băiețel care se costumează în cavaler, pompier ori supererou și merge din casă în casă spunând vesel: „Trick or treat!”

Ce înțeleg acești copii din Halloween?

Pentru cei mai mulți dintre ei, este un joc, o aventură a copilăriei, o seară de bucurie și de comuniune cu ceilalți.Ei nu participă la ritualuri religioase și nu urmăresc să cinstească forțe întunecate. Pur și simplu se joacă, își folosesc imaginația și se bucură de prietenia celorlalți copii. Un copil îmbrăcat în prințesă nu devine mai puțin creștin, după cum un copil costumat în pompier sau într-un personaj din povești nu își pierde credința prin simplul fapt că participă la un joc. Ar fi nedrept să atribuim unor gesturi nevinovate intenții spirituale pe care copiii nu le au.

Mântuitorul Însuși a arătat o dragoste deosebită față de cei mici: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este Împărăția lui Dumnezeu.” (Marcu 10, 14).Aceste cuvinte ne amintesc cât de prețioase sunt curăția sufletească, simplitatea și bucuria copilăriei.

Desigur, aceasta nu înseamnă că orice activitate este potrivită sau că toate simbolurile trebuie acceptate fără discernământ. Înseamnă însă că trebuie să privim lucrurile cu înțelepciune, fără exagerări și fără a transforma o bucurie nevinovată într-un motiv de condamnare.

Rolul părinților: să îndrume, nu să înfricoșeze. În educația creștină, părinții au responsabilitatea de a-i ajuta pe copii să deosebească binele de rău și să crească în dragostea față de Dumnezeu.Această responsabilitate nu se împlinește doar prin interdicții, ci mai ales prin exemplul personal, prin dialog și prin explicații potrivite vârstei.

Un părinte poate să-i spună copilului său: „Ne putem bucura împreună cu prietenii, ne putem costuma frumos și putem primi dulciuri, dar noi, ca familie creștină, alegem ceea ce este bun, curat și frumos. Nu avem

nevoie să ne jucăm cu lucruri care promovează răul sau care ne înfricoșează.”

Astfel, copilul învață nu doar ce trebuie să evite, ci și de ce este important să facă anumite alegeri.

Putem încuraja costumele de prințese, cavaleri, personaje istorice, animale, eroi din povești sau alte personaje îndrăgite, evitând reprezentările care glorifică demonii, cruzimea, violența ori practicile oculte.

De asemenea, putem alege activități potrivite vârstei copiilor, în care bucuria și prietenia să fie mai importante decât frica sau imaginile înspăimântătoare.

Credința nu trebuie prezentată copilului ca o permanentă interdicție de a se bucura, ci ca o lumină care îl ajută să aleagă ceea ce este frumos și folositor sufletului său. Un copil care crește înțelegând de ce familia sa face anumite alegeri va avea, mai târziu, o credință mai conștientă și mai responsabilă.

Cum trăim credința ortodoxă în societatea americană?

Pentru familiile noastre românești din America, această întrebare are și o dimensiune aparte. Copiii noștri cresc într-o societate cu tradiții și obiceiuri diferite de cele pe care mulți dintre noi le-am cunoscut în România. Ei merg la școli americane, au prieteni din diferite culturi și participă la activități care fac parte din viața comunității în care trăiesc.Ca părinți, ne dorim să păstrăm credința ortodoxă și frumoasele noastre tradiții, dar în același timp să nu îi facem pe copii să simtă că apartenența la Biserică îi izolează de ceilalți.

A fi ortodox în America nu înseamnă să respingem automat tot ceea ce aparține culturii în care trăim, ci să avem înțelepciunea de a deosebi ceea ce este compatibil cu credința noastră de ceea ce nu este. Putem participa la viața comunității, putem avea prieteni de alte credințe și putem respecta tradițiile culturale ale societății, fără să renunțăm la identitatea noastră creștină.

Sfântul Apostol Pavel ne oferă un îndemn de mare actualitate: „Toate să le încercați; țineți ce este bine.” (I Tesaloniceni 5, 21)

Aceste cuvinte ne cheamă la discernământ, nu la acceptarea fără măsură a tuturor lucrurilor, dar nici la respingerea lor fără a le înțelege.

Să nu uităm să le arătăm copiilor frumusețea propriilor noastre sărbători. În timp ce discutăm despre Halloween, este important să ne întrebăm și cât de mult ne străduim să facem cunoscute copiilor frumusețea și bucuria sărbătorilor ortodoxe. Le vorbim despre Sfântul Nicolae, despre Sfânta Parascheva, despre Nașterea și Învierea Domnului? Le povestim viețile sfinților? Îi aducem la biserică și îi ajutăm să înțeleagă de ce sărbătorile noastre sunt atât de prețioase? Copiii au nevoie nu numai de explicații despre ceea ce trebuie evitat, ci mai ales de experiențe frumoase prin care să descopere bucuria credinței. O sărbătoare a Sfântului Nicolae, o întâlnire a copiilor la biserică, un atelier de icoane, o activitate caritabilă sau o masă împreună cu alte familii pot deveni amintiri duhovnicești care îi vor însoți întreaga viață.

Dacă dorim ca cei mici să iubească Biserica, trebuie să le arătăm că viața în Hristos este plină de lumină, frumusețe, comuniune și bucurie. Credința nu se transmite numai prin cuvinte și reguli, ci și prin amintirile frumoase pe care copiii le păstrează în suflet.

Să nu judecăm familiile care aleg diferit.Există familii ortodoxe care preferă să nu participe deloc la activitățile de Halloween. Aceasta este o alegere pe care trebuie să o respectăm. Există și familii care le permit copiilor să se costumeze în personaje nevinovate și să meargă împreună cu prietenii să primească dulciuri, fără a atribui acestei activități vreo semnificație religioasă. Și această situație trebuie privită cu înțelegere și discernământ pastoral. Nu este folositor să transformăm diferențele de abordare într-un motiv de ceartă între părinți sau de judecată între credincioși.

Nu putem măsura credința unei familii doar după faptul că un copil a participat sau nu la o activitate de Halloween.

Credința se vede în întreaga noastră viață: în rugăciune, în participarea la Sfânta Liturghie, în dragostea față de aproapele, în iertare, în milostenie și în felul în care ne creștem copiii.

În același timp, respectul față de alegerile celorlalți nu înseamnă că renunțăm la principiile noastre. Putem avea convingeri ferme, dar exprimate cu blândețe, fără să rănim sau să condamnăm.

Așadar, sărbătorim Halloween?

Ca ortodocși, nu sărbătorim Halloween în sens religios și nu încurajăm practicile care contravin credinței creștine. Dar putem înțelege că, pentru mulți copii, această zi reprezintă doar o ocazie de a se costuma frumos, de a se întâlni cu prietenii, de a primi dulciuri și de a petrece timp alături de familie.

Nu orice costum este o mărturisire de credință, după cum nu orice joc al copilăriei are o semnificație spirituală. Important este ca părinții să păstreze discernământul, să aleagă activități potrivite și să îi învețe pe copii că adevărata bucurie nu trebuie niciodată despărțită de bine, de respect și de dragoste.

Să nu uităm că Hristos nu ne cheamă să trăim într-o permanentă teamă față de lumea din jur, ci să fim lumină în această lume. Copiii noștri au nevoie de o credință vie, luminoasă și plină de dragoste, nu de o credință pe care să o asocieze numai cu frica și interdicțiile.

Să le ocrotim nevinovăția, să le respectăm bucuria copilăriei și, mai ales, să le arătăm prin propriul nostru exemplu cât de frumoasă este viața trăită împreună cu Dumnezeu. Pentru că nu bucuria unui copil îmbrăcat în prințesă trebuie să ne îngrijoreze, ci lumea în care copiii ar putea crește fără să cunoască iubirea, bunătatea și lumina lui Hristos.

Iar dacă reușim să le dăruim aceste valori, să îi învățăm să se roage, să iubească, să ierte și să facă binele, atunci le-am oferit ceva mult mai prețios decât orice costum sau orice sărbătoare trecătoare. Le-am oferit o temelie pentru întreaga viață: credința în Dumnezeu și bucuria de a trăi în lumina Lui: „Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4, 4)

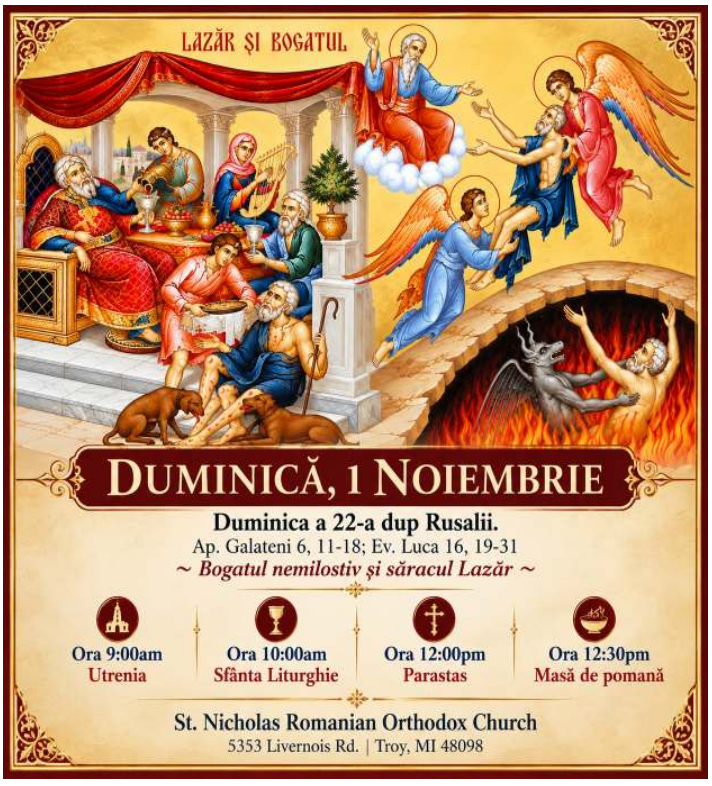
Pr. Radu V. Ciui

CALENDAR SI EVENIMENTE PAROHIALE

Momente de rugaciune, sarbatori si comuniune in viata parohiei

NOIEMBRIE

Duminica a 22-a după Rusalii. Ap. Galateni 6, 11-18; Ev. Luca 16, 19-31 *(Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr)*. **Glas 5, voscr. 11.**

1 D Sf. doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Asia
2 L Sf. Mc. Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidofor și Anempodist
3 M Sf. Sfinți Mc. Achepsima, Iosif și Aitala; Așezarea moaștelor Sf. Mare Mc. Gheorghe în Lida
4 M Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare; Sf. Cuv. Gheorghe Mărturisitorul din Drama; Sf. Sfinți Mc. Nicandru și Emeu; Sf. Silvia, mama Sf. Grigorie Dialogul
5 J Sf. Mc. Galaction și Epistimia
6 V Sf. Ier. Pavel Mărturisitorul, arhiep. Constantinopolului; Sf. Cuv. Luca
7 S Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Sf. Cuv. Lazăr din Muntele Galisiei *(Sâmbăta morților - Moșii de toamnă)*

Duminica a 24-a după Rusalii. Ap. Efeseni 2, 14-22; Ev. Luca 8, 41-56 *(Învierea fiicei lui Iair)*; **ale Arhanghelilor: Ap. Evrei 2, 2-10; Ev. Luca 10, 16-21. Glas 6, voscr. 1.**

8 D †) **Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cerești puteri**
9 L †) **Sf. Ier. Nectarie de la Eghina**; **Sf. Mc. Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat**; Sf. Mc. Onisifor și Porfirie; Sf. Cuv. Matrona
10 M Sf. Ap. Olimp, Rodion, Sosipatru, Erast, Terțiu și Cvart; †) **Sf. Cuv. Mc. Visarion de la Lainici**
11 M † Sf. Mare Mc. Mina; Sf. Mc. Victor, Vichentie și Ștefanida; Sf. Cuv. Teodor Studitul
12 J †) **Sf. Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Atanasie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigorie din Zagra și Vasile din Telciu;** Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Sf. Cuv. Nil Pustnicul
13 V †) **Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului**, și mama sa, Sf. Antuza
14 S †) **Sf. Ap. Filip, unul dintre cei 12 Apostoli**; Sf. Ier. Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
SFÂNTUL NICOLAE
TROY, MICHIGAN • 1955

facebook.com/St.Nicholas.Troy
Join us, and share with family and friends

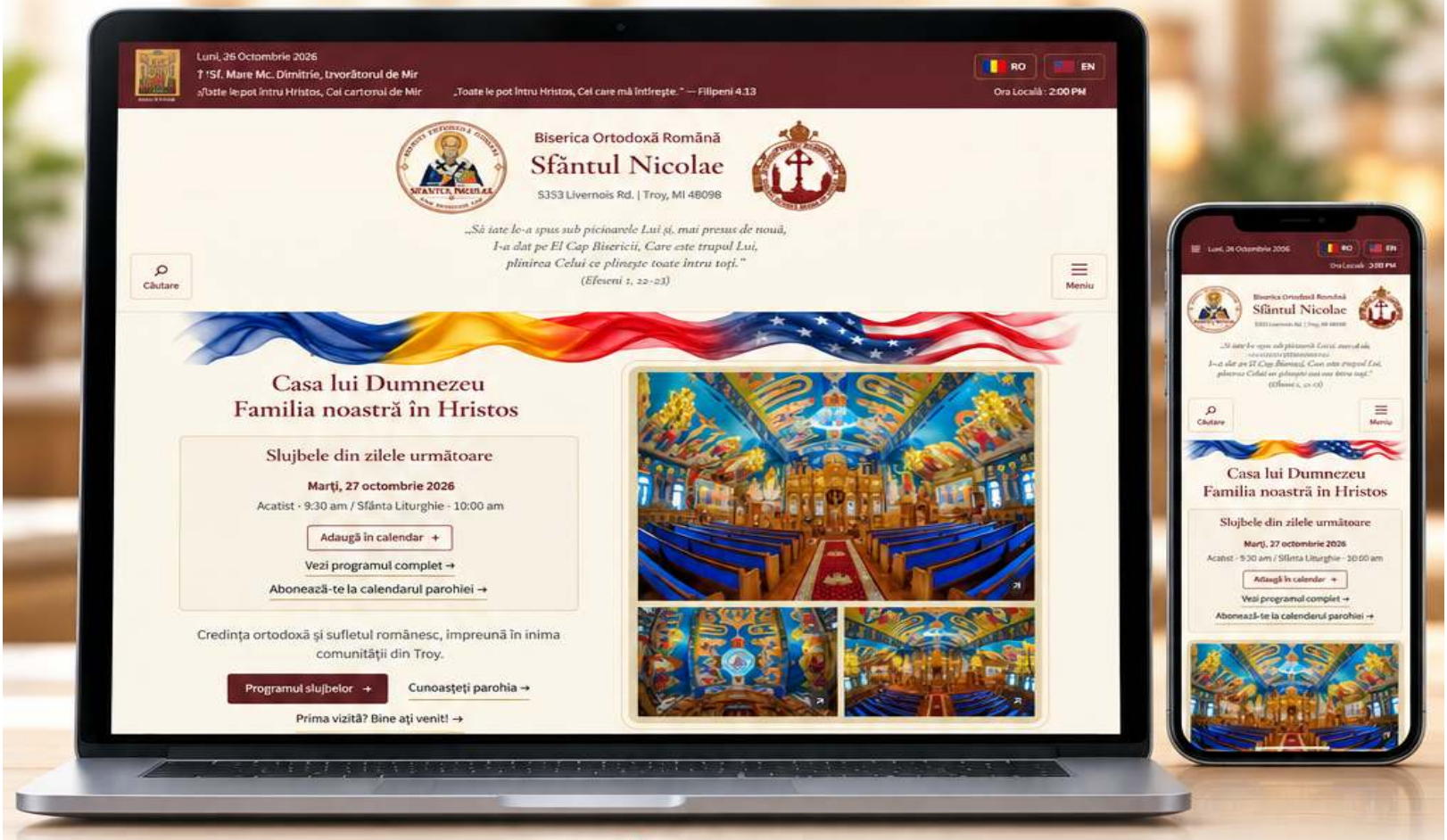
www.stnicholas-ro.org

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

SFÂNTUL NICOLAE

TROY, MICHIGAN

VĂ PREZENTĂM NOUL SITE AL PAROHIEI

CE GĂSIȚI PE SITE

Acasă
Noutăți și mesajul parohului

Programul slujbelor
Programul complet și posibilitatea de a adăuga în calendar

Despre parohie
Istoric, misiune și viața comunității

Anunțuri
Evenimente, afișe și informații importante

Resurse
Texte, rugăciuni, îndrumări și materiale utile

Din viața parohiei
Albume foto și videoclipuri de la evenimente

Calendar
Calendarul parohiei și posibilitatea de abonare

Donații
Susțineți parohia prin Zelle sau alte metode

Sala Socială
Informații, capacitate, rezervări și galerie foto

Descoperă Ortodoxia
Răspunsuri la întrebări despre credința ortodoxă

Contact
Cum ne puteți găsi și alte informații utile

www.stnicholas-ro.org